

Egy nyolcgyermekes édesanya Beszélgetés Reiter Etával

*“Fogadd szerető kis gyermeked,
Ez az ajándék, amit az élet adott neked.”*

Valamikor régen élt Magyarországon egy szép, szőke, nádszálkarcsú, árva kislány a 17 éves Etelka. Amikor Magyarország határa megnyílt, a lehetőségek szellője átsodorta Ausztriába, onnan egy francia menekült táborba, ahol megismerte élete párját Reiter Györgyöt, akivel házasságot kötött annak ellenére, hogy a táborvezető iskolába szeretne volna küldeni, hogy képezze magát tovább.

Bekopogtam hozzájuk, a sütemény édes illata fogadott, mert Eta éppen akkor fejezte be a 450 csokis teasütemény sütését az unokák részére. Szeretettel fogadott, megmutatta hatalmas mélyhűtőjét, amely tele volt a legkülönlegesebb sülttésztaikkal. A gyerekeknek... - mondta.

Úgy tudom nem régen laktok Kelownán.

Öt éve költözködtünk ide Nakupsról, ahol 44 évet éltünk.

Ez egy kis város, hogyan szoktad meg a csendes, lassú életet?

Könnyen. Az emberek barátságosak voltak, az iskola közel volt, így jobbnak láttuk a gyerekek érdekében maradni. A mai romlott világban mindenkinek tanácsolnám, hogy kisebb helyen könnyebb a gyerekeknél, habár a nagy lányom Calgary-ban nevel három fiú gyermeket probléma mentesen.

Milyen nagy a családotod?

Két fiú, hat leány, tizennégy unokánk és két dédunokánk van.

Nos, most akkor nem tudom, hogy szolgálal: Eta Asszony, Eta mama, Nagymama, vagy dédi?

Elmosolyogja magát és nem válaszol, majd elgondolkozva így folytatja: Minden vagyok és köszönöm az Istennek, hogy engemet megáldott és minden probléma nélkül felneveltük őket.

Két fiú, hat leány, nem voltak erős csatározások?

Nem mondhatom, csak a lányok kaptak hajba néhanapján.

Teljesen egyedül voltál, hogyan tudtál ezzel a nagy felelőséggel, gonddal feladatokkal megbirkózni?

Volt a faluban egy idős, magyar asszonyka, egy kanadai szomszédom és egy japán család, akik segítettek, ha szükségem volt rájuk. A jó Isten jó egészséggel áldott meg elég sokáig, csak néha érzem az éveket.

Emlékszel az Anyák napjára?

Lassan elmosódnak az emlékek, de elmondok valamit, amit soha el nem felejték. Sokkal jobban emlékszem azokra a virágcsokrokra, amit a jégszekrény tetején talátom egy lappal és ez előfordult elég gyakran. Ez mindig azt jelentette, hogy valaki rossz fát tett a tűzre és szánja-bánja a tettét. Természetesen egy

kis nyomozás is kellett hozzá, de mindig meglett a bűnös. Arra is jó visszaemlékezni, amikor az apjuk, Gyuri számos hétvégen ágyba hozta a reggelinket.

Hogyan közlekedtetek?

Volt egy nagy családi autónk, Station Wagon, abban utaztunk és mindig együtt. Egyszer New Denverbe mentünk a fogorvoshoz és nem tudtunk haza menni mert hegycsuszamlás volt, így természetesen egy motelt kellett keresni. Elképzelheted, hogy a tulajnak majdnem leesett az álla amikor nyolc gyerekkel beállítottunk.

Sok harcot vívtál az udvarlók és a sűrű randevuk miatt?

Nem mondhatom, mert a barátok, iskolatársak sokszor tanyáztak nálunk, így hát mindegyiket ismertem. Nálunk minden fiatal szívesen volt fogadva. Így legalább szem előtt voltak. Tudod, aztán eljött az idő amikor a legidősebb lányam kirepült a családi fészekből, Calgary-ba ment egyetemre, ott megszerették, egy bankban hétvégi munkát szereztek neki. Olyan kitűnő munkát végzett, hogy az iskola befejezése után véglegesítették, osztályvezető lett és a mai napig ott dolgozik.

Mióta vagytok házasok?

Ötven éve lesz július 16-án.

Mond el nekem, hogy tud két ember együtt élni egy fél

Évszázadig, amikor a mai világban egy házasság átlag öt év?

Ha hiszed, ha nem, úgy elment ez az 50 év és hova? Tiszteltük, becsültük és szerettük egymást, habár nekünk is volt nézeteltérésünk Gyurival a gyerekek végett, de hol nincs?:

Férjed Gyurí boldog lehetett, hogy szép, fiatal felesége van, szép családja, nem volt fáradt a két munkahelyhez, meg volt a harmónia, beszélt-e arról, hogy nehezen rázódik bele a kanadai életformába?

Nem igen hozta fel, hiszen sokat dolgozott. Azt tudom, hogy az ő részére az volt a legfontosabb, hogy családja ne nélkülözzön semmit. Mostanában lelassult, mert szívműtétje volt, de azért sokat segít, sétál és velünk a kislányokkal kártyázik.

Vallásos vagy?

Igen. Nagyon sokat segített a hitem. Tudom, hogy van aki színből, van aki szívből hisz. Én nem tudtam, hogy az élet mit tartogat számomra, de úgy érzem, ez volt az én rendeltetésem ezen a földön Isten által. A családom a mai napig szoros kapcsolatot tart, a telefon állandóan cseng, hol az egyik hol a másik hívogat, kérdeznek, reklamálnak, mesélnek, még az unokák is kivéve a dédunokákat, mert azok még nem tudnak beszélni - mondja nevetve.

A beszélgetés befejezésével elém rakja a sok fényképalbumot, s lapjai között gyönyörű kisgyermek, bakfisok, kamaszok, esküvői násznép, keresztelést ünneplők, unokák, dédunokák képei mosolyognak reám. Most már elhiszem hogy a 17 éves Etelkának ez volt a rendeltetése a Földön, nagycsaládos anya legyen és Gyurival, együtt nagyon szeressék egymást és együtt vígyázzanak e gazdag áldásra.

Mire az újság megjelenik, elmúlt az Anyák napja, de semmi nem késő. Az újság munkatársai ha késve is még sok-sok ünneplést kíván Eta mamának, valamint egy szép, emlékezetes 50 éves házassági évfordulót a kedves apukával, Gyurival.

A szűk család: hat lány és két fiú

Harmincketten a Reiter gyerekekkel, menyecskékkel, vőekkel és az unokákkal

Nyárestéken dalolt Anyánk

*Egy kedves, régi nótát,
Szép dallama csendül most nap-nap után.
Idő viszi benne zengő muzsikáját,
S arcom előtt fuvolázza puhán.*

Hogy szállt ez a dallam

*Az otthoni kertünk
Virágos fái között tavasz alkonyokon!
Lelkével fonta beléje Anyánk, fiatal szívét,
Vágyón, álmatagon.*

Oly rengeteg idő eliramlott azóta

*És hullt annyi virág el, és sok-sok Anya,
És mennyi remény!
Az idő, a halál mind letarolta
S velük szállt el a fény.*

Illangó

*Anyák napján most,
A búskomor borongás
És szüntelen gyász üli meg szívemet.
A hajdani dallam már égi zsongás.
S a temetőbe ér a szomorú menet.*

*Újra megállunk a fenyőfák alatt.
A sírhantot körülálljuk.
Felzeng a gyászima és jajdul a rög,
...Fájón siratunk, drága Édesanyánk...
Szép, dalos álmod immáron örök.*

Sargeant-Sárkány Erzsébet
Sydney, Ausztrália